

1. Az ö - röm nap - ja ez a nap, Mert ál - dás,

a - mit Is - ten ad, Most di - csér - je őt min - den

test, Kit Jé - zus ál - tal te - rem - tett.

2. Csak őreá várt minden nép, / Kit Isten egykor megígért; / Az Úr elküldte szent Fiát, / S az üdvösség a földre szállt.

3. E szent csodát, Uram Isten, / Fel nem fogja az értelem, / Csak meghajol te előtted, / Ó! Isten, örök szeretet.

4. A bűnös, hogy üdvöt nyerjen, / Hogy része legyen mennyekben, / A mennynek, földnek királya / Ím testet öltött magára.

5. „Mit megírtak a könyvekben, / Ím itt vagyok, teljesítem.” / Ó! áldott légy mindörökké, / Ki az Úr nevében jöttél.

6. Ki bennünket úgy szerettél, / Hogy értünk a földre jöttél, / Kit ősatyáink rég vártak, / Ím leborulva imádlak.

7. Te üdvösségünké lettél, / Hogy gyarló testet öltöttél; / Most testvérünk vagy, barátunk, / Az Úrban atyát találunk.

8. Ím egynek vétke az átkunk, / De egynek élte áldásunk, / Mert ő az Atya trónjánál / Most érted, bűnös, közben jár.

9. Ó! áldd e napot föld és ég, / Hogy Üdvözítő születék, / És minden élők kórusa / Új éneket zengj most róla.